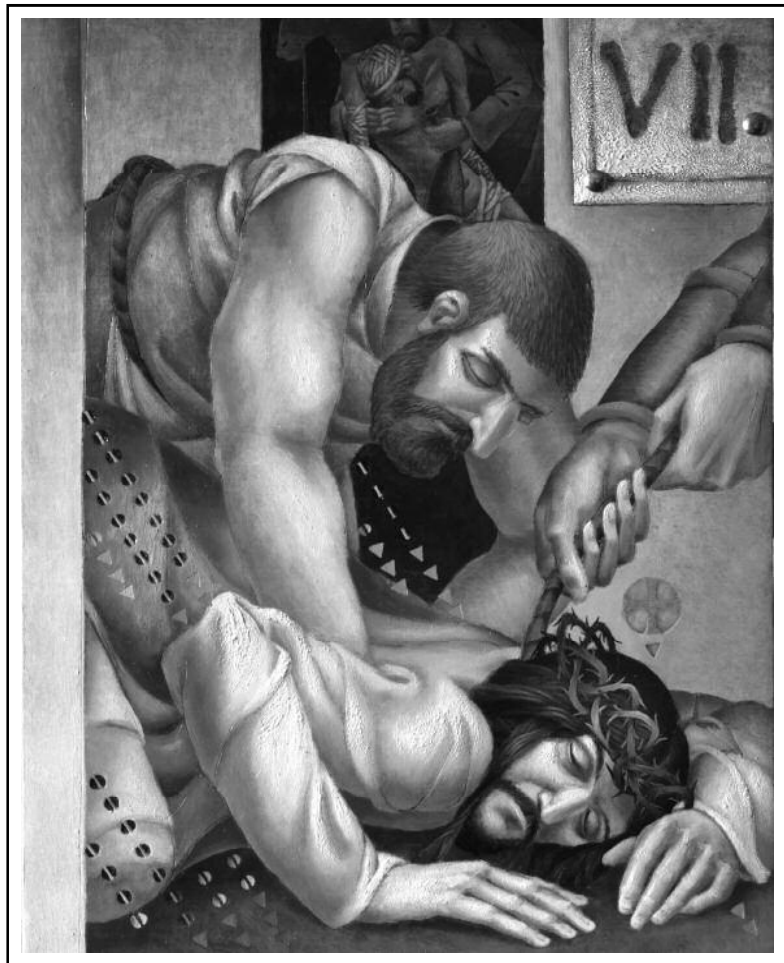

katakomby

Sborový dopis Vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

● Vojtěch Rada: „Sedmé zastavení křížové cesty“, 2008 - detail ●

Září 2008

Hospodin řekl: „Miloval jsem tě odvěkou láskou, proto jsem ti tak trpělivě prokazoval milosrdenství.“ **Jeremiáš 31,3**

Milí přátelé,

sedím ve své prostorné pracovně na prosečské faře s krásným výhledem na evangelický hřbitov (ještě nemám záclony) a vzpomínám, jak z té vršovické farní kanceláře žádný výhled nebyl, ale jak to byl přesto mezi vámi pěkný rok a půl. Možná to byla moc krátká doba na to, aby mohlo něco pořádně zaskřípat (např. zuby farníků), aby se mohlo něco zásadně negativního ukázat. Navíc ve vzpomínkách všechno dobré ještě víc zkrásní, nejspíš to je nějaká vlastnost lidské psychiky. Nevím, ale vím, že mně bylo ve Vršovících dobře.

Teď jsme tady zvoleni na deset let. A už to nebude jenom takové vikářské „přicmrndávání“, už bych měl umět říct něco moudrého k tomu, jestli se má na hřbitově nějaký strom pokácet nebo jenom prořezat apod. Vesnický farář je totiž člověk všestranný (*homo plenus et ad omnes partes pertinens*). Latinsky si ce umět nemusí, ale když umí, tak to není na škodu, při třídění pozůstalosti po místním kronikáři se to může hodit.

Ale jak je tady krásně a lidé jsou vůči nám přívětiví skoro tak, jako byli bratři a sestry ve Vršovících (místním zase říkám, že ve Vršovících na nás byli přívětiví skoro tak, jako jsou teď oni tady). A Olga říká, že je to velká milost, mít kolem sebe vstřícně naladěné lidi a když to říká Olga, tak to bude pravda (ona to totiž asi taky bude číst).

Když to shrnu, myslím, že jsem směl v poslední době mnohokrát zakusit to, co opěvuje žalmista: „Jaké dobro, jaké blaho tam, kde bratři bydlí svorně! Jako výborný olej na hlavě, jenž kane na vous, na vous Áronovi, kane mu na výstřih roucha. Jak chermónská rosa, která kane na sijónské hory. Tam udílí Hospodin své požehnání, život navěky.“ Chtěl bych toto požehnání zakoušet i nadále, a kdyby se mě někdo zeptal, oč mně jako faráři půjde, tak bych se asi odvolal na tento žalm. Svorné pobývání bratří a sester je prostorem pro Hospodinovo požehnání a život trvalé hodnoty. Je to něco velmi vzácného, něco co časem nezapadne. A díky vám jsem zažil, že vstřícnost a přátelství zakládá církev, ve které je radost být vikářem a v dobré naději i farářem.

Lukáš Klíma

O Církvi

Vstupujeme do nového školního roku. čeká nás mnoho pěkného v rodinách, v práci, ve škole – a ve sboru i v církvi. Už dlouho přemýšlím nad tím, jak začíná v současné době narůstat určitá propast mezi osobní vírou a společenstvím ve sboru a v církvi. Pro zamyšlení nabízíme na pokračování texty o církvi z knihy Antoine de Noise Protestantský katechismus.

Jiří Ort

O Gándhím trochu jinak: Mahátma Gandhí vypráví ve svém životopise o tom, jak se v době studií v Jižní Africe vážně zajímal o Bibli. Zvláště ho zaujala kapitola o Kázání na hoře. Myslel si, že v křesťanství může být nalezeno řešení problémů, které s sebou nese rozdělení společnosti do kast, problémů, které sužovaly už po staletí Indii. Vážně uvažoval o tom, že se sám stane křesťanem. Jednoho dne chtěl jít do kostela na mši. Zastavili ho u vchodu a dali mu na srozuměnou, že pokud se chce zúčastnit bohoslužeb, bude vítán v kostele vyhrazeného pro černé. Odešel a už se nikdy nevrátil.

Na Letnice se Petr ujímá slova a zvěstuje evangelium Ježíše Krista. Lidé jsou na svátky v Jeruzalémě, poslouchají ho a jsou pohnuti tím, co slyší. Necháávají se pokřtít a vytvoří první církev v historii křesťanství.

V knize Skutků apoštolů je tato první církev popsána následujícími slovy: „*Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.*“ Tento verš nám ukazuje obecný postoj, vytrvalost a čtyři charakteristiky, které vystihují život církve:

- Učení apoštolů nás vyzývá, abychom naslouchali Božimu slovu, abychom porozuměli tomu, co nám říká.
- Bratrské společenství nám připomíná, že církev je shromážděním bratří a sester povolanych ke sdílení a solidaritě.
- Lámání chleba znamená Večeři Páně. Vedle křtu je druhou svátostí, skrze kterou je nám sdělováno Slovo milosti více prostřednictvím gest než pomocí slov.
- Motlitby jsou buď židovskými motlitbami, zvláště Žalmy, nebo motlitbami výrazněji křesťanskými. Společenství se učí důvěře tím, že se v motlitbách prosí za sebe i za svět.

Máme zde první definici církve: církev je tam, kde je vyučováno Boží slovo, kde se vysluhují svátosti, kde spolu sdílíme slovo a kde se modlíme.

Ale ačkoli se tato slova zdají jednoduchá, můžeme si být jisti, že lidé jsou složití, protože sotva se pokusíme jít dále do hloubky a upřesnit priority, obsah a konkrétní podobu takto charakterizovaného života církve, najednou se nikdo nedokáže s nikým shodnout. Ve své historii se křesťané rozdělili na různé církve, konkurenční až nepřátelské.

Než se podíváme na to, jak byla církev chápána v různých vyznáních na Východě, obohatíme naši definici církve některými pasážemi z Nového zákona. Naše pojednání zakončíme zmínkou o některých napětích, která představují výzvu pro naše vlastní církve.

Antoine Nous

Letní sborová setkání

Horoušanky Open 2008

V pátek 20. 6. 2008 bylo tradiční sborové grilování všeho možného u Jelínků v Horoušankách. Sešlo se nás tam postupně spousta, kolik naprosto netuším, jelikož jsem měla plné ruce a oči našeho tehdy skoro pětiměsíčního potomka

Matouše. Děti tam také bylo požehnaně, ale Matýsek bezkonkurenčně nejmladší. Když se snědly párečky a podobné uzeninky, tak ti kteří ještě nebyli přejedení si užili i kuřátka a hovězí (nebo vepřové?) panenky, kukuřice, brambory atd. Mě jako „skoro-vegetariánovi“ nakonec nejvíc chutnaly bylinkové bagety... V přestávkách

mezi jídlem se hrál petanque, později na kytaru – na což jsem se moc těšila, ale nejméně si užila, neb byl zrovna čas uložit Matýska ke spánku. Vzhledem k tomu, že venku bylo tepleji než uvnitř a místnost kde jsme měli spát byla plná nadšených fotbalistů, skončil Matýsek po chvíli drncání v kočárku v nejzazším koutu zahrady kde spokojeně spal až do doby kdy jsme šli spát i my. Což ovšem nebylo tak jednoduché, neb zápas Turecko – Chorvatsko byl i po dvou prodloužení stále nerozhodně a můj čas uložení ke spánku se také stále prodlužoval. Když minutu před koncem konečně Chorvatsko dalo gól, měla jsem upřímnou radost... Tu mi ovšem zkazilo Turecko, které ještě sekundu před koncem vyrovnalo a tak penaltám jsem se stejně nevyhnula a šla spát až někdy kolem půlnoci. Ovšem jaké bylo moje překvapení, když ještě ve 3:00 jsem z jakéhosi neznámého důvodu nemohla usnout... V tu chvíli již samozřejmě spali všichni ostatní a tak byl docela zajímavý zážitek, když jsem vzdala převalování a šla se projít na zahradu odkud se ze všemožných koutů linulo spokojené pochrupkávání. Nakonec jsem i já na hodinku usnula než se vzbudil Matýsek, že chce papat... I přes všechna úskalí jsem si i já Horoušanky opět užila.

Lenka Vokatá

Sborová dovolená ve Strážném

Poslední červnový víkend jsme vyrazili do Krkonoš. Začínala sborová dovolená ve Strážném. My jako noví členové jsme se těšili a zároveň byli zvědaví.

Popis cesty od Marušky Ortové byl vyčerpávající a přesný. Nikde jsme nebloudili a kolem oběda nás všichni přivítali na chalupě.

Během týdne se sjelo dost dětí, takže bylo o zábavu postaráno. V chalupě se hrál ping-pong, na novém písčitém hřišti petanque a venku na stráni si kluci kopali fotbal.

Nezastupitelnou roli měla samozřejmě rodina Ortova. Večer jsme se scházeli na pobožnosti a po úžasném loutkovém představení pro děti i dospělé jsme se pomodlili a zazpívali několik písniček. Později, když děti usnuly, se hrály různé karetní i nekaretní hry.

I přes to, že s námi bylo jedno batole a jedno miminko jsme podnikli společný výlet lanovkou na Medvědíň a potom sestup dolů náročným terénem. Všechny děti nereptaly a vydržely.

Bylo krásné počasí, tak někteří využili koupaliště ve Vrčlabí.

Na závěr musím říct, že se nám ve Strážném moc líbilo. Všichni jsme se domluvili, vyšli si vstříc a to je s dětmi tolika věkových kategorií úspěch.

Lucie Kutová

Náš sborový výlet

Jako každým rokem, tak i letos byl pro všechny zájemce připraven sborový výlet. Tentokrát nás cesta vedla do Ochranova (Herrnhut), známého střediska Obnovené Jednoty bratrské a dále pak do města Zhořelce (Görlitz) na hranicích mezi Německem a Polskem. Již před cestou jsme očekávali s napětím, jaké bude počasí a co na sebe. V nabídce bylo i koupání, snad tedy i plavky?

Den se ale vydařil. Vyjeli jsme v sobotu 31. května bez zpoždění hned v 7 hodin ráno s poněkud přísným panem řidičem a téměř obsazeným autobusem turisticky a dobrodružství chtivých dospělých i dětí. Bez problémů proběhlo přejetí hranic a jen nápisy na tabulích ukazovaly, že už jsme v Německu. Do Ochranova to byl kousek a zanedlouho jsme už stáli v obrovském sále bratrské modlitebny. Její zvláštností je bíle natřený všechen nábytek, lavice, okna, dveře i stěny, což působí dojmem slavnostní čistoty. Prostor je zde rozdělen na mužskou a ženskou polovinu. Usedli jsme do lavic (bez rozdělení), vyslechli krátké povídání Marie Ortové o vzniku a práci Jednoty bratrské a zamysleli se nad mnoha generacemi těch věřících, kteří se rozhodli věnovat svůj život zvěstování evangelia lidem celého světa. O tom svědčí početné sbírky dovezených exotických předmětů a fotografií uložených v místním Etnologickém muzeu na stálé výstavě Etnografie a herrnhutské misie, kterou jsme si s velkým zájmem a obdivem prohlédli. Je podivuhodné, do jak vzdálených končin světa se misionáři při tehdejších nedostatečných cestovních prostředcích dostali. Další zajímavostí a zároveň příjemnou procházkou byla cesta na starý ojedinělý hřbitov Gottesacker, ve kterém v několika odděleních jsou jen v trávě položené šedé kamenné desky se jmény osob zde pochovaných. Hřbitov leží v mírném svahu a na jeho vrcholku byl velice pěkný rozhled na město Herrnhut i jeho okolí.

Odtud jsme zamířili vcelku plochou krajinou směrem na severovýchod do města Görlitz. Cestou jsme se ale ještě zastavili u obrovského bagru, jaký jsem dosud nikdy neviděla. Stojí na místě bývalých uhelných povrchových dolů, je oplocen a za jeho prohlídku se platí vstupné. Původně jsme, někteří z nás starších, chtěli také vystoupat po schodech až na vrchol, ale nakonec nás odradila cena 3 Eura, velké horko, které se mezitím udělalo a i ty schody, kterých na něm bylo opravdu hodně. Tak jsme raději dali zavděk chládku pod bagrem a informacím průvodce, které nám ochotně z němčiny překládal bratr Tomáš Růžička, o těžbě bagru i situaci pracovníků, kteří uzavřením těžby přišli o práci. Horko ani schody neodradilo však skupinku dospělých a hlavně všech dětí (celkem 16 osob, počítala jsem je) od těch nejmenších až po nejstaršího člena naší výpravy bratra Tajovského, kteří opatření helmami na hlavě vystupovali dokola po všech čtyřech stranách bagru a pomalu mizeli ve spleti kovových trámů

i klecí. Skoro lituji, že jsem to vzdala, byl to jistě pro všechny zúčastněné úžasný zážitek, zejména pro děti, které si nakonec mohly i zatroubit na píšťalu jako opravdoví jeřábníci.

Dál jsme pokračovali cestou kolem velkého jezera, vzniklého na místě vytěžených dolů, kde se teprve připravují a zpevňují břehy budoucího koupaliště a které není ještě ke koupání zpřístupněno. Někteří však využili možnosti se v prudkém slunci trochu ochladit a do vody vlezli. Ostatní raději spočinuli ve stínu blízkých březek. Osvěžení vydali jsme se na další cestu již přímo do krásného města Zhořelce, které nás upoutalo svou čistotou, úpravností a klidem, jaký tam v sobotním odpoledni panoval. Prohlédli jsme si některé kostely, prošli se starým městem s jeho historickými památkami a pohledem přes řeku na polskou část města se s ním rozloučili.

Tento pěkný výlet pro nás připravila Maruška Ortová spolu s Alenou Štěpánovou a my všichni účastníci jsme jim vděční za jeho dobrou organizaci a skvělé nápady a samozřejmě i za práci, kterou měly s přípravou.

A tak co dodat? Těšíme se za rok!!!

Jiřina Adamcová

Recept – narozeninová bábovka

Již před prázdninami jsem dostala zprávu od Magdy Jelínkové s receptem na koňakovou bábovku. Magda píše, že ji upekla její maminka na oslavu Magdinych narozenin ve sboru. Někteří z vás jste ji tedy ochutnali a o recept měli zájem.

Na bábovku potřebujeme 5 vajec, 25 dkg moučkového cukru, 2 vanilkové cukry, 1/4 l oleje, 1/4 l vaječného koňaku, 12,5 dkg polohrubé mouky, 12,5 dkg škrobové moučky, 1 prášek do pečiva

Vejsce, cukry, olej a koňak se třou a v jiné míse se smíchá mouka, škrob, prášek do pečiva a tato směs se pomalu sype k utřeným vejším atd. Bábovkovou formu vytřeme máslem a vysypeme kokosovou moučkou. **Marie Ortová**

Setkávání maminek

V zimě letošního roku jsme se začali dopoledne scházet v motlítebně v Tulské. Chtěli jsme si povídat o dětech, ale právě že ne jen o nich. Pan farář – a tehdy ještě i vikář Lukáš Klíma – pro nás připravil vždy nějaký biblický text, nad kterým jsme se snažili zamyslet, pokud nám to tedy ratolesti dovolily. Zazpívali jsme si i písničku a duševně občerstveni jsme se rozešli domů.

**Od září se budeme scházet každou středu v půl desáté. Všechny mamin-
ky srdečně zvu a doufám, že přijdou se svými dětmi mezi nás.**

Lucie Kutová

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: Ondřej Rada; Odpovědný redaktor: Ing. Jiří Ort; Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč